

ἡ αὐθεντία μᾶς ἐπλίζει μὲ ἓνα ὄνομα, ἡ Ἰλιάδα εἶναι ἡ ἔμπρακτῃ ἀπέδειξη τῆς δυνάμεως τῆς δημοτικῆς μας γλώσσας καὶ ἔτσι, ἐφαρμόζοντας τὸ ubi tres ibi ecclesia, ὡς ἐκφράζουμε τὴ βαθύτατῃ εὐγνωμοσύνῃ τῆς γλωσσικῆς ἐκκλησιᾶς, γιατί μὲ τέτοιο θεμέλιο δὲν ἔχει νὰ φορηθῇ τὴ βροχή καὶ τὸ χαλάζι. Ἀκόμα τὸ οἰκοδόμημα εἶναι ἀτέλειωτο, μὰ καμιά ἀπὸ τίς καταγίδες δὲν τὸ κούνησε. Μία-μία οἱ πετρίτσες ἀραδιάζονται, καινούριοι ἔρχονται κάθε μέρα χτίστες γιὰ νὰ βοηθήσουνε κι αὐτοὶ στὸ τέλειωμα τῆς ἐκκλησιᾶς, ὅλοι χωρὶς μεροδούλι μὰ ἐμπνευσμένοι μονάχα μὲ τὴν ἰδέα τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνο τοὺς δυναμώνει. Μὰ ἀκόμα εἶναι ἀτέλειωτῇ ἡ ἐκκλησιά—οἱ τωρινοὶ χτίστες δὲ φτάνουν, γι' αὐτό, ἂν ἔχουνε ἀληθινὴ ὄρεξη νὰ ἰδοῦν ἐπὶ τέλους ἔπειτα ἀπὸ τόσον κόπο τελειωμένο ἔτοιμο τὸ πελώριο οἰκοδόμημα, χρειάζεται ν' αὐξήσουνε τίς τάξεις τους—κοντὰ στὴ χτιστικὴ νὰ γίνουν καὶ «ψαράδες ἀθρώπων». Ἔτσι ἀνπλαμβανόμαστε κ' ἐμεῖς τὰ καθήκοντά μας—κι' ἂν πολλοὶ ἀπὸ μᾶς, μὴ ὄντας εἰδικοί, δὲν μποροῦν παρὰ πολὺ ἀσήμαντῇ δουλειᾷ νὰ κάνουν γιὰ τὸ χτίσιμο, ὅμως δὲ θὰ ἀφίσουν ποτὲς εὐκαιρία χωρὶς νὰ ἐργαστοῦνε στὰ γερά γιὰ τὴν ἀπόχτηση καὶ ἄλλωνε συντρόφων. Καὶ κάθε προσηλυτισμὸς τοῦ θὰ κατορθώνουμε—δεχθῆτε τον ὡς ἔμπρακτῃ ἐκφραση τῆς μεγάλης εὐγνωμοσύνης μας.

Μὲ ἄπειρο σεβασμό. (Ἰππογράφῃ)

Γ. Γ. Γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο δὲ σὰς ἔγραψα—γιατί αὐτό, σὰ μονάκριβο, ἀκόμα δὲν κυκλοφόρησε.

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΜΟΥ

ΣΤΑΜΑΤΗ ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ

Οἱ ἄγγελοι ἐτοιμάζονταν
στὰ οὐράνια νὰ γυρίσουν, ²
τὴν Ἄνοιξη ἀφοῦ φέρανε
στὴ γῇ μας συνοδιά,—
οἱ σάλπιγγές τους σήμαιναν
γοργὰ χορὸ νὰ στήσουν,
κ' ἐκεῖνη ἔρριχνε δάκρυα
τοῦ χωρισμοῦ πικρά.

Λευκὸ ἄγγελούδι πῶστεϊλε,
στοῦ κόσμου αὐτοῦ τὰ πάθη,
σὲ μάννα ὁ Πλάστης ἄχαρη
ἐλπίδα νὰ γενῇ,
μὲ μῦς κάπουθε πρόβαλε
κι ὁμπρὸς τους τότε ἑστάθη:—
τὸν κόσμον, λέει, πικραίνονται
νὰ βλέπω πὺ πονεῖ.

Τὰ κάλλη του ἐμαράθηκαν
στὴ χόρα τοῦ θανάτου,
μ' ἀκόμα ὅλο κυμάτιζε
πάν ἱστρὸ τοῦρανοῦ,
καὶ λένε πὺς δὲν πρέπεται
τὰ θάνατο ἐδῶ κάτω
νὰ λιώσῃ στὰ ἔρμα χρώματα
τοῦ Χάρου τοῦ σκληροῦ.

Σταμάτησαν καὶ ζήτησαν
τῆς Ἄνοιξης λουλούδια,
κι ὁλόλαμπρα τὸ στόλισαν
νὰ πάρῃ νιὰ ὁμορφιά:
στὸ στόμα ὅλοι τὸ ἐφίλησαν
καὶ μὲ γλυκὰ τραγούδια
τὸ ἔφεραν στὸν παράδεισον
κι αὐτὸ γιὰ συντροφιά.

ΣΠ. ΡΙΓΓΑΣ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάκτης: Ν. Α. ΙΙΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, Ἄρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 1/2.—Γιὰ τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (3 δρ τὴν τριμηνίαν).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἂ δὲ στέλνει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περασμένα φύλλα πωλιζοῦνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΑΚΕΦΑΛΟΙ ΚΙ ΑΣΚΗΜΑΤΙΣΤΟΙ—ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΞΣΚΕΠΑΣΜΑ—Η ΠΡΟΠΟΣΗ ΤΟΥ—ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΚΙ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

«...ΕἶΝΑΙ ἐπιβεβλημένον οἱ ἀνεξάρτητοι νὰ συσπειρωθῶσι περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, πειθαρχοῦντες καὶ ὄχι φλυαροῦντες, ἐργαζόμενοι σοβαρῶς καὶ ὄχι φωνάζοντες μὲ δυνατὴν φωνὴν ἐν τῇ Βουλῇ διὸ «ὁ λαὸς ἀναμένει πότε θὰ συντρίβωῦν τὰ κόμματα»...»

Τὴ συμβουλὴ τὴ δίνει ὁ φίλος γιαντὸς καὶ ὑψηλῆς κ. Γ. Λυμπερόπουλος σ' ἓνα ἄρθρον του, «Τὰ νέα κόμματα», τυπωμένο στὴ «Λακεδαίμονα» τῆς Σπάρτης. Καὶ τὴ συμβουλὴ αὐτὴ χρέος ἔχουνε νὰ τὴν ἀκούσουν οἱ ἀνεξάρτητοι, ἀφοῦ ὁ λαὸς τοὺς ἔστειλε στὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ὄχι νὰ ἐροσκοπανίζουν καὶ νὰ ἐροφοβερίζουν, μὰ νὰ δουλέψουνε σοβαρὰ καὶ συνετὰ γιὰ τὸ καλὸ τῆς πολιτείας.

Στὸ φωτεινὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ δ κ. Λυμπερόπουλος δείχνει καὶ μὲ ποιὸν τρόπο μποροῦνε νὰ συνεργαστοῦνε μὲ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ σοσιαλιστάδες καὶ οἱ Θεσσαλοὶ βουλευτῆς, ποὺ σταλθήκανε στὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἀπὸ τὸ λαὸ μὲ δριμύνη ἐντολὴ καὶ ὄχι μοναχὰ γενικὰ καὶ ἄοριστα ὡς ἀνεξάρτητοι.

Γιὰ νὰ χτυπηθοῦνε ἀποτελεσματικὰ τὰ παλιὰ προσωπικὰ κόμματα ἀνάγκη πᾶσα νὰ συναγερπηθοῦνε οἱ ἀνεξάρτητοι καὶ ν' ἀναγνωρίσουν ἓναν ἀρχηγό. Ἀλλιώτικα, καθὼς στριφογυρίζουν τώρα ἀσύνταχτοι καὶ ἀκέφαλοι μέσα στὴ Βουλὴ, παύουνε νὰ ναι ἀνεξάρτητοι καὶ γίνονται, χωρὶς νὰν τὸ θέλουν καὶ χωρὶς νὰν τὸ καταλαβαίνουνε, σύμμαχοι τοῦ Θεοτόκη καὶ τοῦ Ράλλη.

*

ΤΗΝ Τετράδην, ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ξεσκεπάστηκε, ἐπίσημα πιά, ἡ δεινὴ μας κατὰστασις, ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μίλησε ἀνοιχτά, ξέσκεπα, δίχως νὰ κρύψει τὸ παραμικρὸ, καὶ ἀπὸ τὸ λόγο του ἓνα συμπέρασμα βγήκε, ἓνα ἄγριο συμπέρασμα: ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ.

Οἱ Ἐθνικοὶ πατέρες ποὺ σταλθήκανε μέσα στὴ Βουλὴ